

Kupla otsassa

Olipa kerran isossa talossa kaksi pikkuista poikaa, Iso-Peni ja Pikku-Kalle. Yhdessä varttuivat iässä ja viisaudessa, ja ronskeja poikiapa heistä ajan oloon kehittyikin. Isosta-Penistä tuli lihaksikas, tumma ja kakkäräpäinen urheilijatyyppe, kun taas Pikku-Kallesta kasvoi lihaksikas, tumma ja kakkäräpäinen urheilijatyyppe. Ison-Penin reidet olivat kuin ladonovet, mutta Pikku-Kallen reidet sen sijaan muistuttivat enemmänkin liiterinovia.

Ajan oloon Pikku-Kallea tupasi kuitenkin harmittamaan se, että Iso-Peni oli aina häntä vähän parempi ja suositumpi, kun kilpaa juostiin. Kalle yritti haastaa Peniä hyppäämään tai laulamaan, koska tiesi noissa lajeissa menestyvänsä, vaan Penipä ei koskaan suostunut. Hän halusi vain juosta.

Lopulta Pikku-Kalle keksi oivan tuuman. "Kuule Peni, järjestettäisiinkö sellainen uudenlainen juoksukilpailu?"

"Jaa minkälainen", kyseli Peni epäluuloisena.

"No tiedäthän sinä ampumahiihdon. Tämä olisi vähän samanlainen. Otetaan äidin kirnu ja laitetaan se tuonne sadan metrin päähän riihen nurkalle. Sitten juodaan kumpikin ämpärillinen vettä ja kokeillaan, kumpi ehtii ensin kurnulle pissamaan. Jooko?"

Iso-Peni muljautteli alta kulmain, mutta ajatteli lopulta, että kyllä hän tuollaisenkin juoksukilpailun voittaisi, kun oli voitannut muutkin. "Olkoon", hän

molemmat pojat ähkivät ja puhkivat ja seisoivat jalat ristissä kuin keihäänheittäjät, mutta päättivät jatkaa sisukkaasti pohjan saakka. Kun ämpärit olivat lopulta tyhjt, molemmilla oli niin iso pissahätä, että he kirmasivat riihelle vikkelimmin kuin koskaan ennen. "Ei kai kukaan voi noin kovaa juostakaan", päivittelivät näkemään sattuneet kyläläiset.

Vaan niinhän siinä kävi, että jälleen kerran Iso-Peni oli nopeampi, vaikka Pikku-Kallekin viipotti mahanalus jalkoja täynnä.

"Aaa-aaah", huokasi Iso-Peni ehtiessään ensin kurnulle niin helpottuneena, ettei ollenkaan huomannut äkäistä äitimuoria, joka lähestyi talolta päin vitsa ojossa.

Vikkelä Pikku-Kalle, joka itse sohotteli kaikessa rauhassa nurkan taakse, käytti tilaisuutta kärppänä hyväkseen, ja kanteli rallatellen äidille velipojan koltosesta: "Peni kusi kirnuun, Peni kusi kirnuun..."

Voi sitä tukkapölyä, mikä siitä seurasi, kun äiti huomasi että kurnaali oli pilalla, huitu ihan keltaista ja hera kelpasi ruishalmeelle ureaksi.

"Sinä senkin hormotollukka! Sinä kuplaohtainen lorohotjake! Sinä stanozoolollinen anapoolitoopinki!", meukkasi monitydyttämätön äitimuori jotta koko kylä raikui.

Ja siltä seisomalta hän tyhjensi Ison-Penin taskut juuri maitotilistä maksetuista viikkorahoista